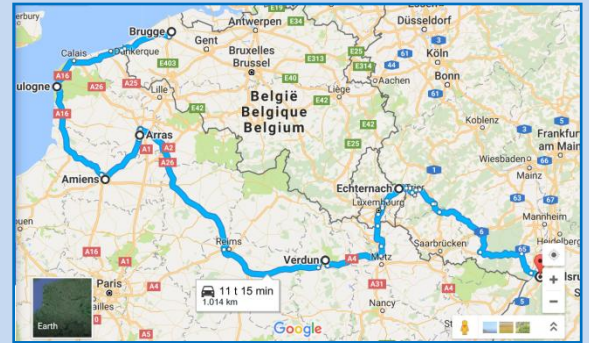

Vores efterårstur 2(1): Nordfrankrig og Luxembourg Fra Brügge til Amiens

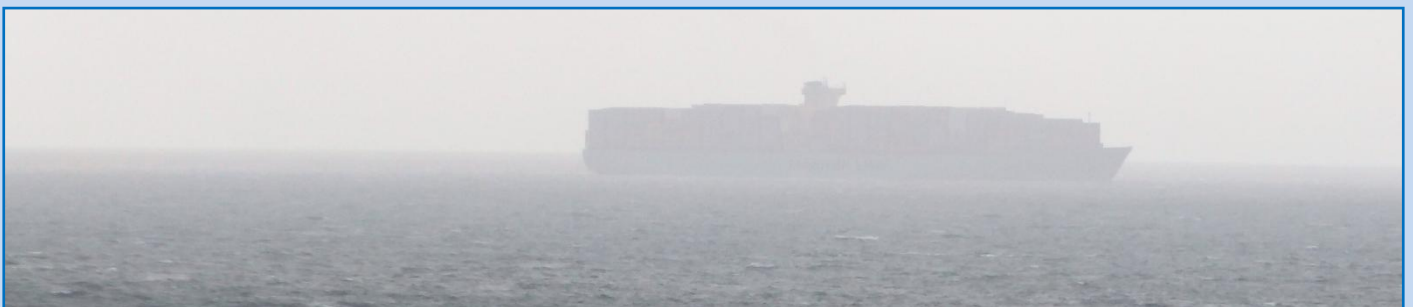
Efter Brügge er vi lidt i tvivl om, hvordan vi skal fortsætte vores tur. At nå Normandiet er vist illusorisk, vi har desværre ikke tid nok. Derfor breder vi vores store kort ud på græsset og danner os et overblik. Beslutningen falder: vi følger kysten til Nordfrankrig og tager derefter et skridt ad gangen, afhængigt af vejret. Som ikke ser alt for lovende ud. Men lad os nu se, hvad vi finder på.

I Belgien forløber vejen direkte parallelt med kysten, der her er den **Engelske Kanal** (La Manche = Ærmekanalen på fransk)↑. Sporgvogn forbinder kystbyerne med hinanden. Det stormer heftigt, der er tykt hvidt skum på bølgerne. Stop i Frankrig ved udsigtspunkterne Cap Blanc-Nez og Gris-Nez↓.

Vide udsigter ved **Cap Gris-Nez** og et mærkeligt uhyre ude i horisonten på vej gennem Kanalen.

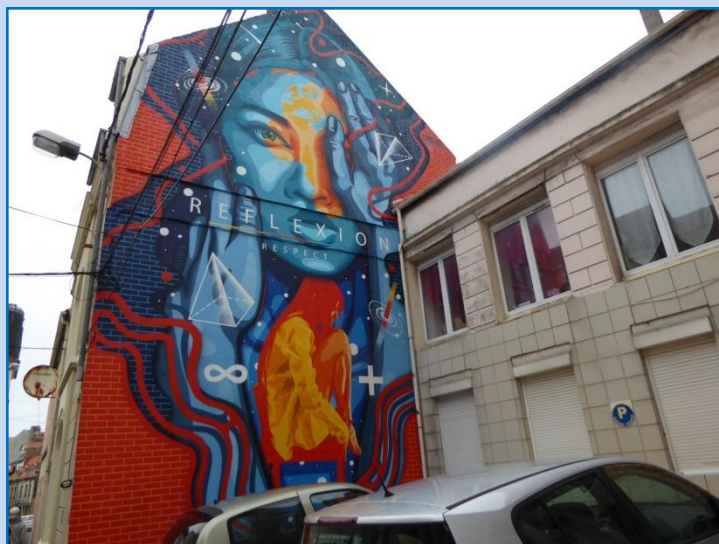
Er det engelske Dovers "white cliffs", man kan skimte gennem disen? Afstanden er kun 30 km.

Dagens etape ender i [Wimereux](#), en badeby få kilometer nord for [Boulogne-sur-Mer](#). Stormen er voldsom, men ud af bilen skal vi da og opleve vejret på egen hud. Som natlogi har vi valgt byens campingplads (ACSI) med enormt store parceller. På nær et hold surfere er vi de eneste campister.

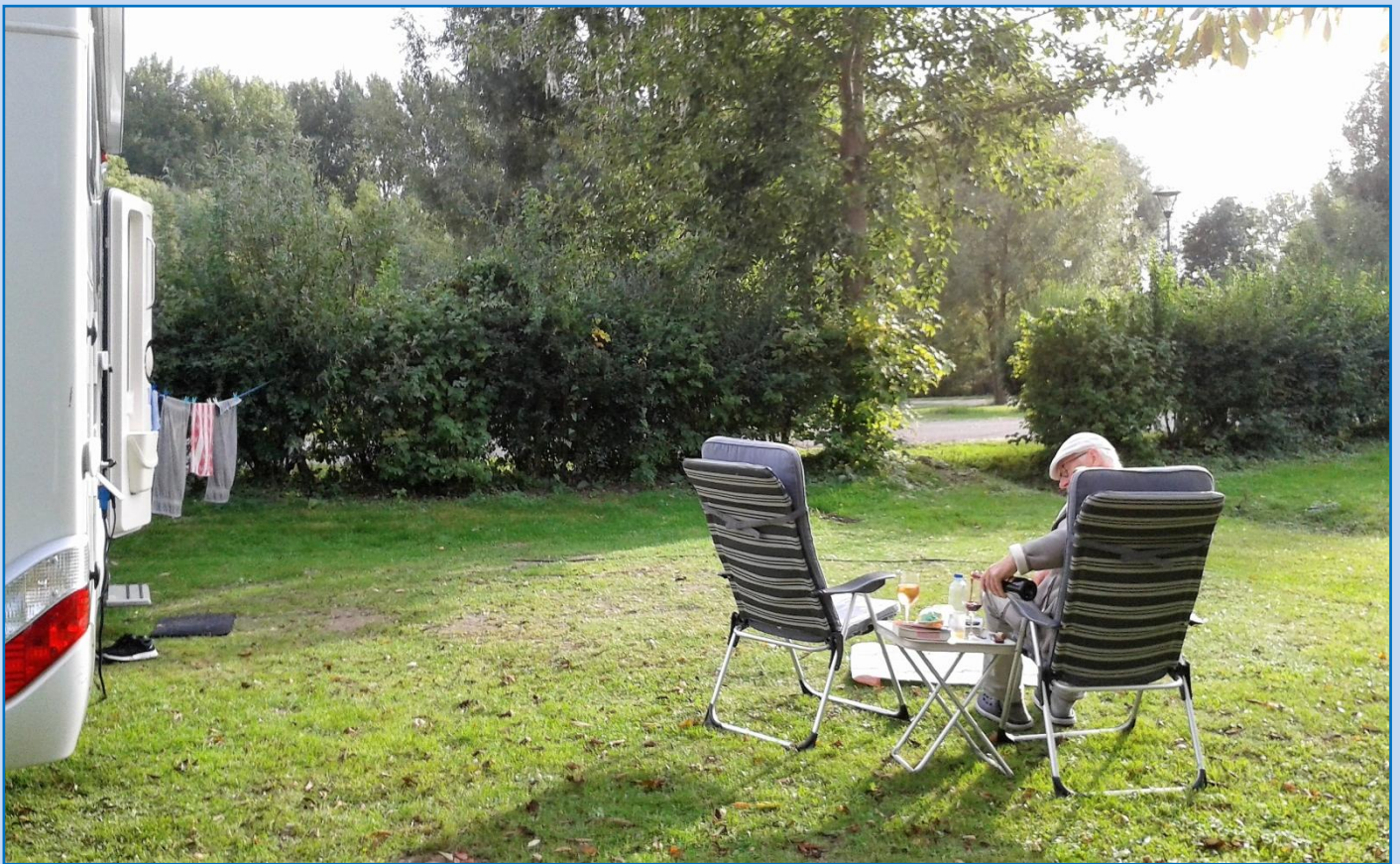
Sightseeing i Boulogne. Herfra afgår færger til England. Men trods kulørte accenter her og der virker byen gråt-i-gråt på os. Måske skyldes det dog bare det triste vejr. Varmt er det heller ikke.

Gavlmaleriet af fiskeren lader ane, at fiskeri spiller en væsentlig rolle her. Tage og skorsten giver associationer til England lige på den anden side af Kanalen.

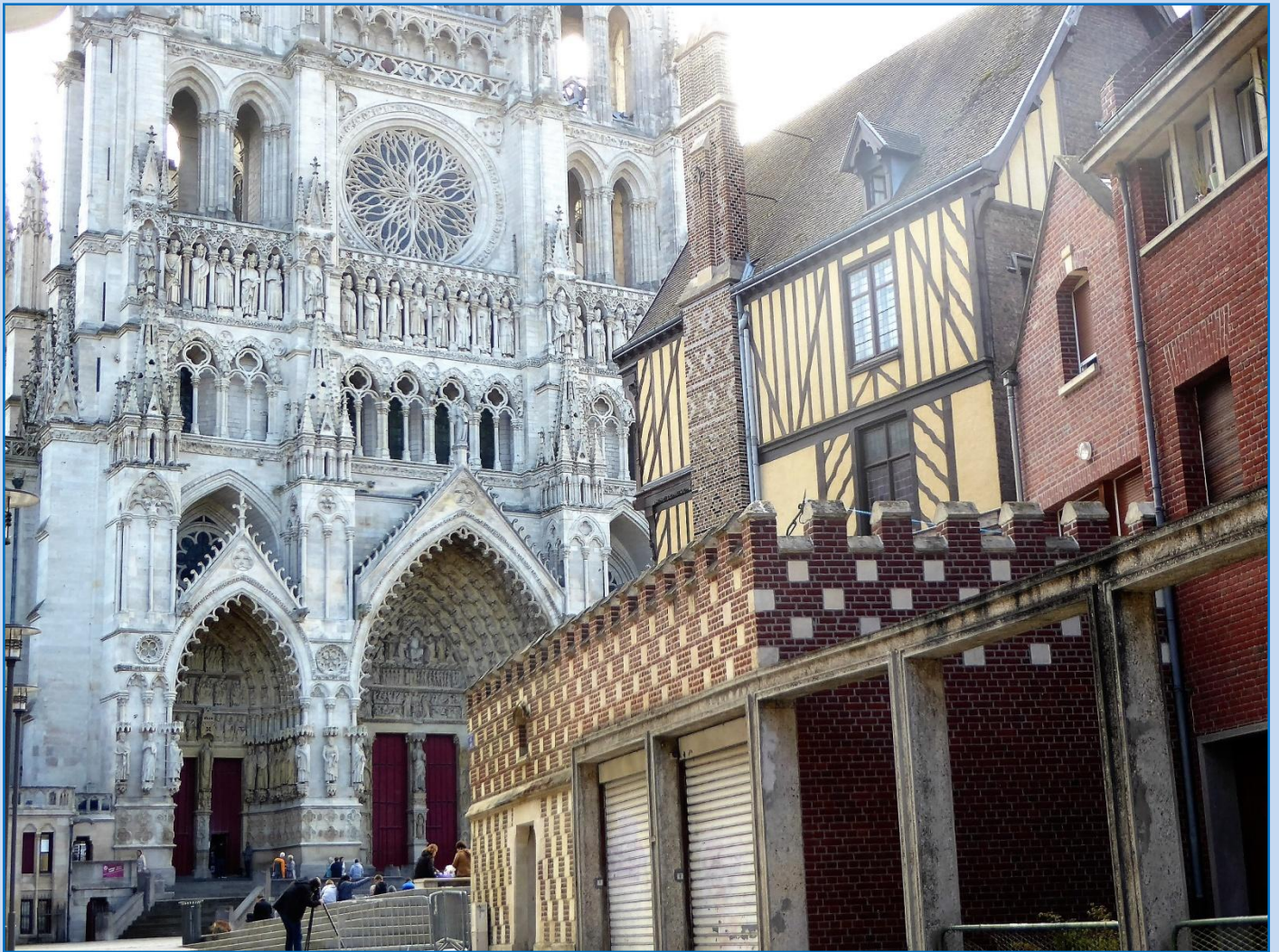
På grund af det storm- og regnfulde vejr drejer vi nu væk fra kysten og søger ind i landet mod øst. Det er nærliggende at besøge [Amiens](#) med en af Frankrigs flotteste og største gotiske katedraler. Amiens har en centralt beliggende, parkagtig campingplads (ACSI) med cykelafstand til centrum. Også her er vi næsten alene. Senere kommer der et mindre færgetræk engelske campister.

Jubi, solen er kommet frem, og vi kan få os det obligatoriske "lille glas" udenfor↑. Næste dag finder vi cykelstien ind til centrum langs Somme↓. Katedralen kan ses på lang afstand. Det, der formodes at være dets tårne, er i virkeligheden et stort, moderne beboelsestårn fra primo 1950'erne som led i et genopbygningsprojekt efter krigens ødelæggelser. Det ligner en af New Yorks tidlige skyskrabere.

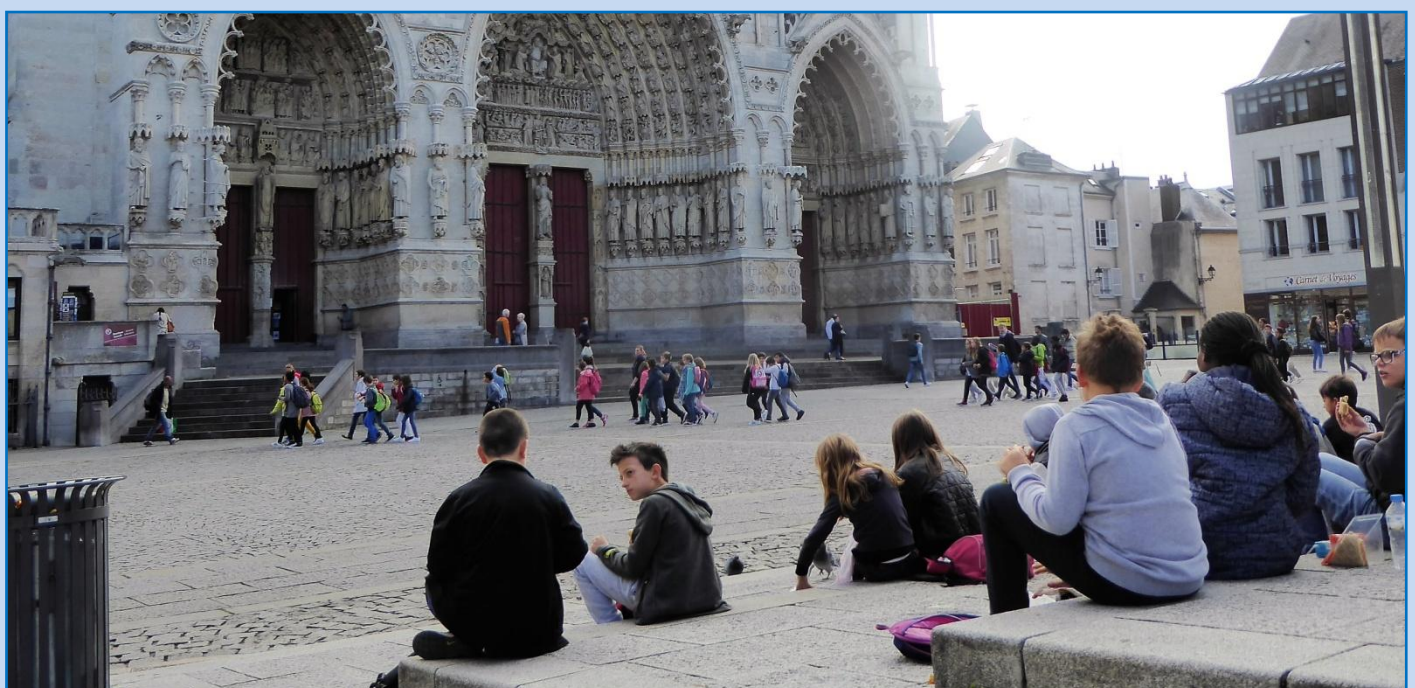

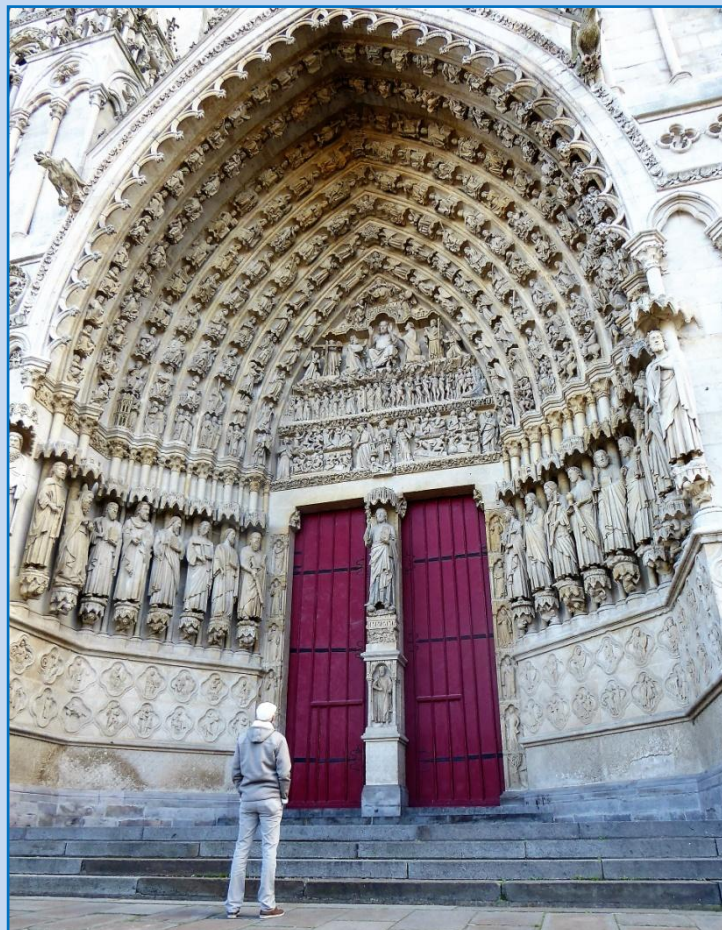
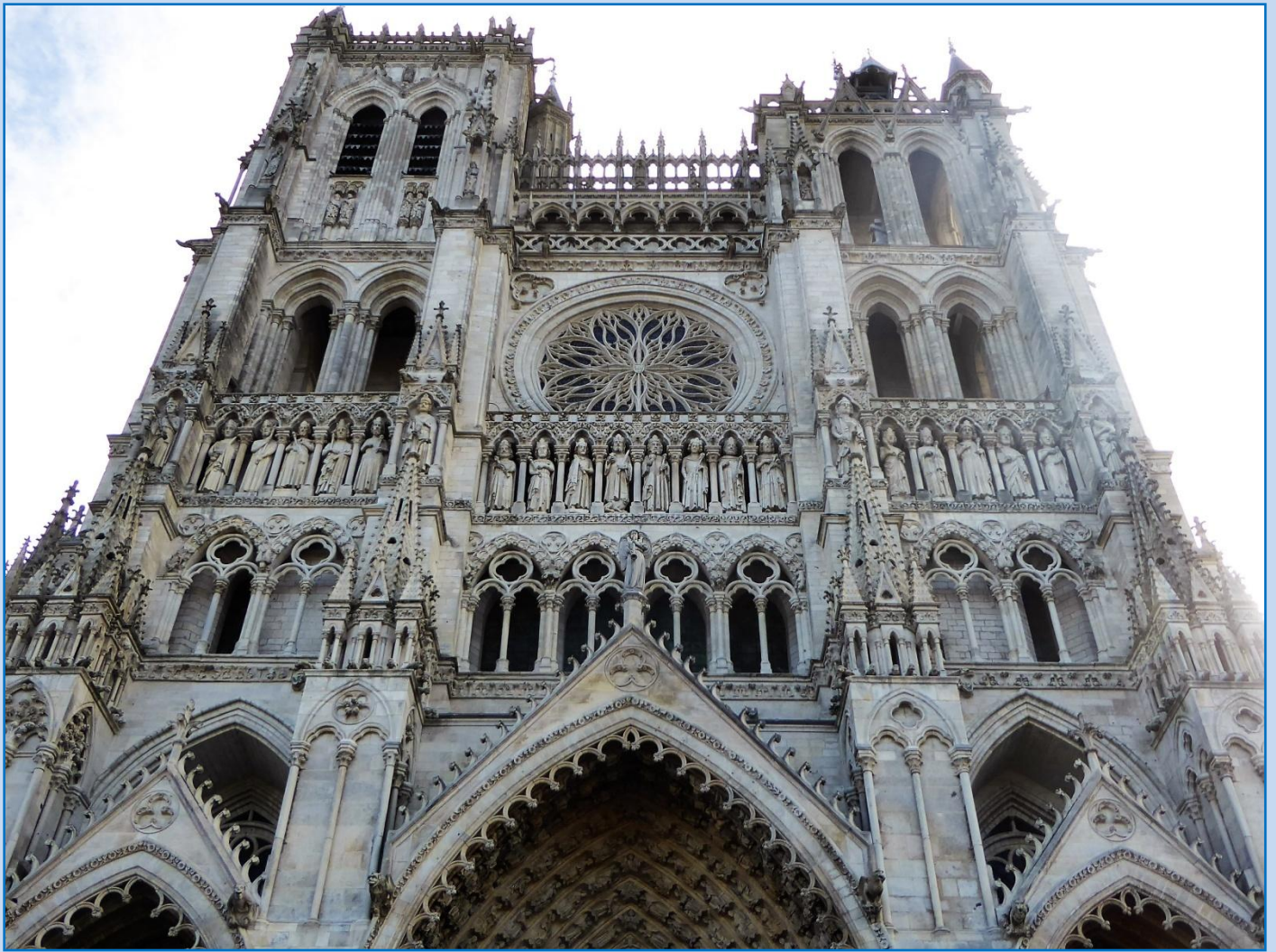

Vi sætter cyklerne og nærmer os katedralen, Frankrigs største. Den er overvældende både i dimensioner og æstetik. Foran kirkepladsen vrimer det med skoleklasser, de skal kende deres kulturarv.

Frokosttid. Også vi finder et ledigt trappetrin og spiser vores medbragte klemmer, mens vi har god tid til at studere katedralens facade med de utallige udsmykninger. Wow-effekten er simpelthen ubeskrivelig. I øvrigt blev Amiens i 1944 i forbindelse med forberederne til invasionen stærkt medtaget og bærer i dag mest præg af genopbygget 1950'erne moderne.

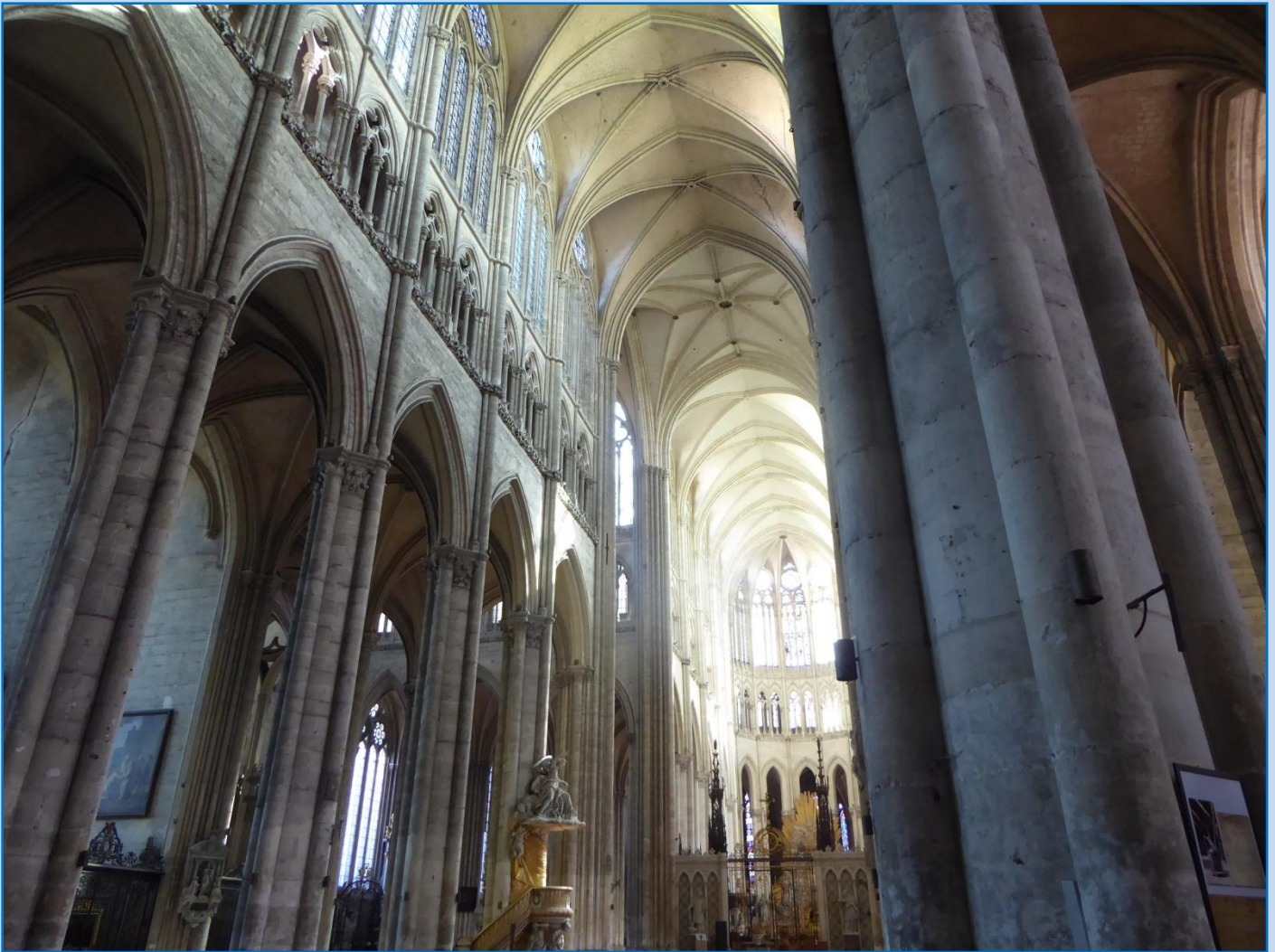

Katedralen er UNESCO-verdenskulturarv.
Man forstår godt, hvorfor. Vandspyerne
stikker snuden frem ↓.

Men lad os nu også kigge indenfor. Det indre svarer fuldstændigt til det ydre. Storslået og smukt.

Af specielle seværdigheder kan nævnes: for det første *marmorgulvet* med "labyrinten", der gælder som unikt. For det andet den lille *grædende engel*, som har en ret så konkret symbolik: også første verdenskrig har efterladt sine tydelige spor i området, idet der i 1916 her rasede de berygtede kampe ved floden Somme med over en million døde, sårede og savnede - første verdenskrigs mest sorte kapitel med de absolut fleste tab af menneskeliv. Den lille barokke, grædende engel for enden af koret bag ved alteret fik symbolværdi og var yndet postkortmotiv hos soldaterne for et slag, der frem for alt forekom grusomt og meningsløst (jfr. Wikipedia).

Katedralen dominerer, her i samspil et art-nouveau-ur, der pryder et torv, som indrammes af ellers kønsløst 50'er arkitektur↑, og set fra den mere pyntelige bydel Saint Leu med hyggelige kanaler ↓.

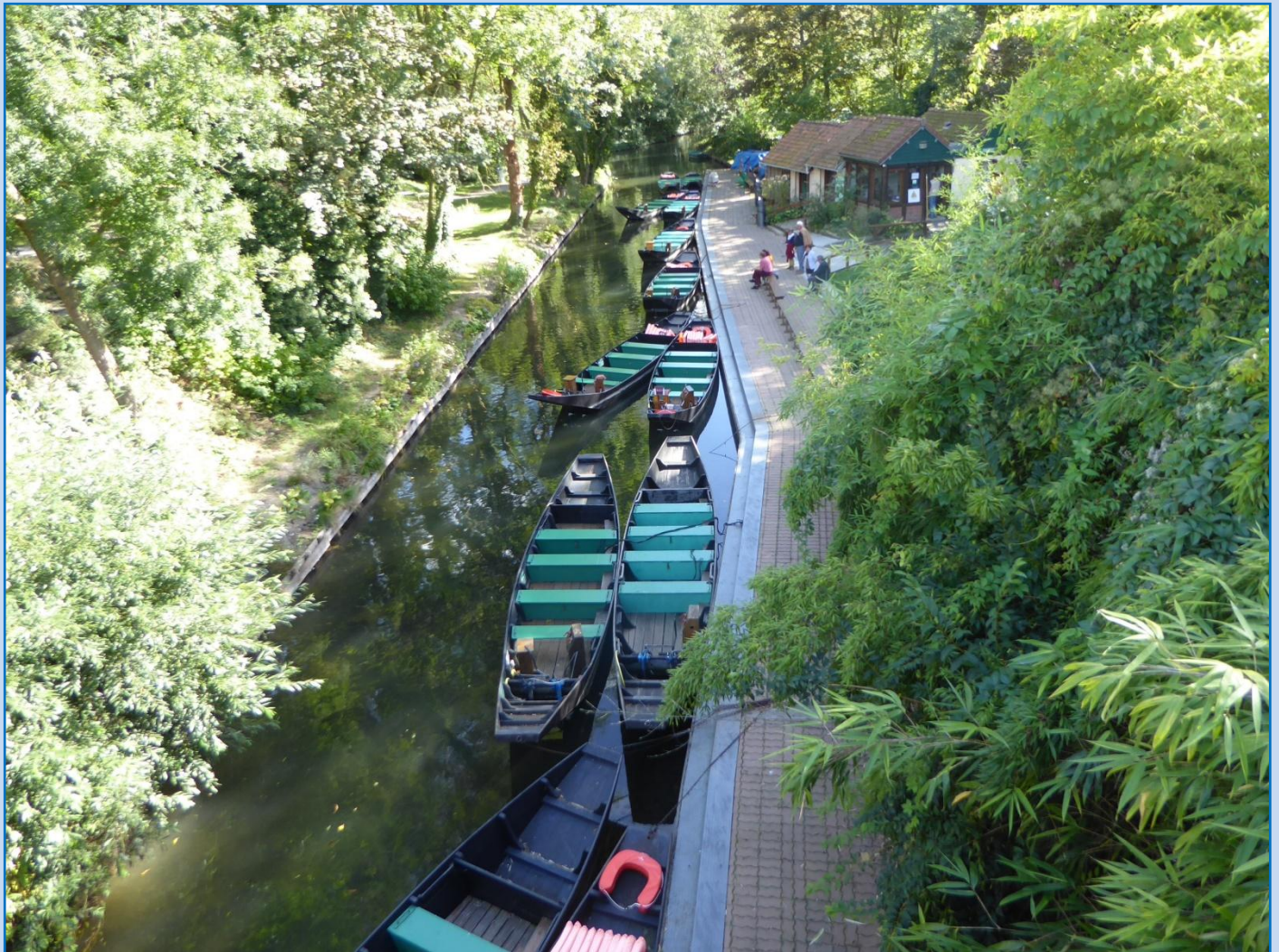
Kvarteret Saint Leu. Herfra ses tydeligt beboelsestårnet, der på afstand ligner et af katedralens spir.

Symboltug tekstil-installation i nuancerne rød og blå, med reference til første verdenskrigs faldne franske og engelske soldater. Den røde valmue (poppy hhv. *coquelicot*) står som symbol for krigens blodsudgydelser. Vi kommer til at møde mindet herom igen og igen på vores tur forbi de forladte slagmarker i form af røde papirvalmuer. Erindringerne om krigen er stadig meget præsent her i Nordfrankrig og vedligeholdes også i turistisk øjemed.

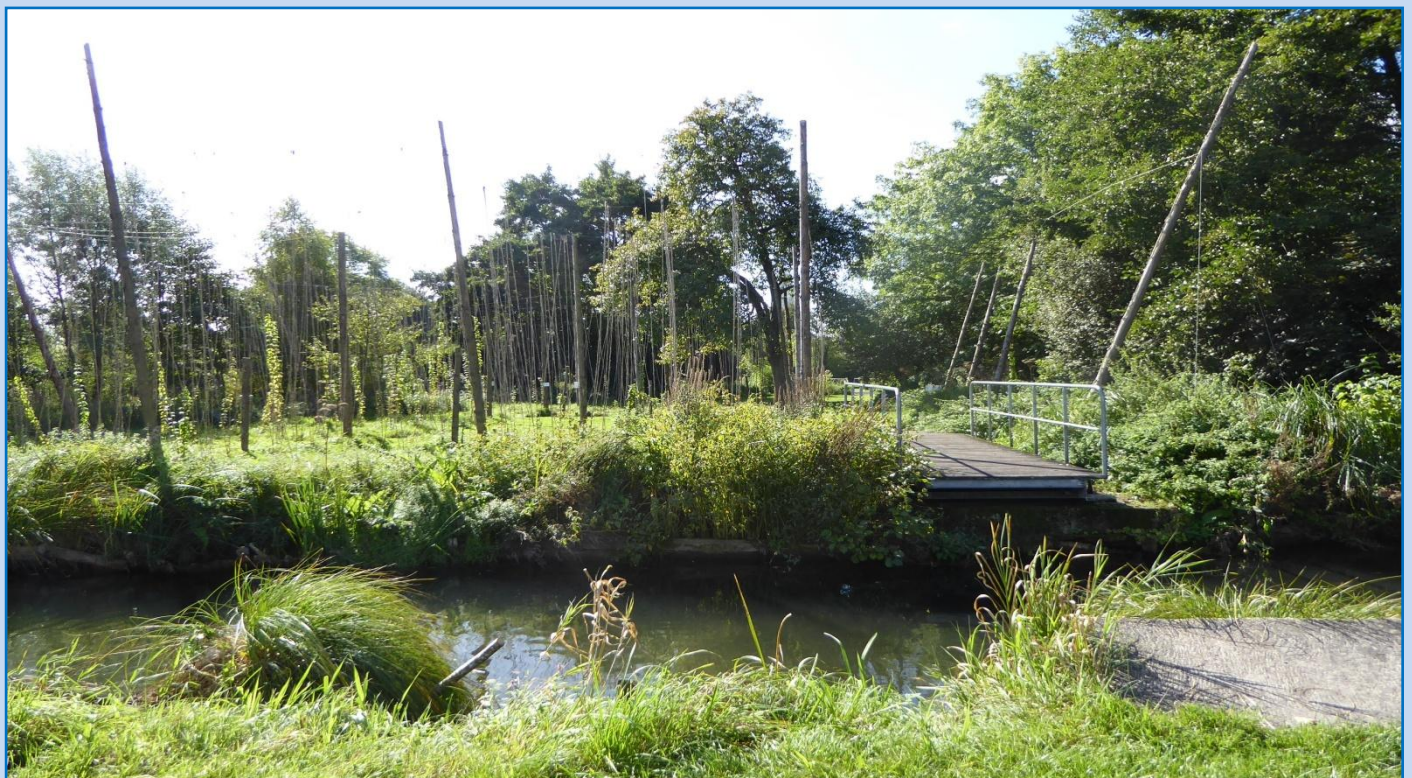
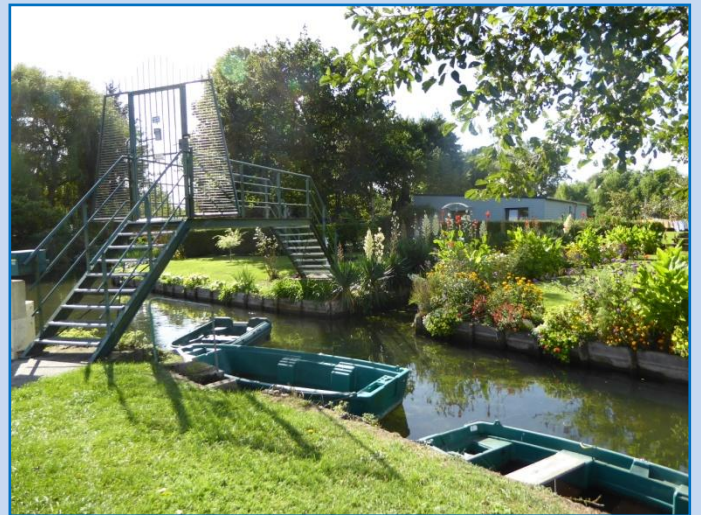

Men nu til lidt mere fornøjeligt efter alle de krigsminder, der godt kan tynge hjertet. Vi spadserer ud til *Les Hortillonages* (hedder de), et århundrede gammelt område med frugt- og grøntsagsavl, gennemkrydset af små kanaler, der kan besejles med fladbundede pramme. Det minder meget om tyske Spreewald. Kanalerne danner bittesmå øer, de har stadigvæk funktion som kolonihaver, hvor man dyrker sine afgrøder, og som rekreativt fritidsområde. Her er grønt og frodigt. Solen skinner.

Kanalerne er meget smalle. Her er, som om alt foregår i en anden takt og at urene tikker anderledes.

Noget virker mere tilgroet og vildt-romantisk end andet. Fælles kendetegn for området er dog de små broer, som er nødvendige for at komme ind til sin lille ø og haven. Nej, vi tog ikke på kanetur, men cyklede tilbage til campingpladsen - dog først forbi et supermarked, hvor vi nærmest må kæmpe for at komme hel skindet hjem igen. Fyraftenstrafikken er MEGET voldsom.

Og et sidste blik tilbage mod byen på vej til campingpladsen. Næste dag bryder vi op og kører videre.

Fortsetter med del 2: Fra Amiens til Verdun og Echternach